

610**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 11 kwietnia 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz za czyszczenie chemiczne umundurowania dla funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 69 ust. 5 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 maja 2002 r. w sprawie równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz za czyszczenie chemiczne umundurowania dla funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 67, poz. 617) w § 2 ust. 1—4 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusz w korpusie oficerów Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie, w wysokości:

1) generał:

- a) mężczyzna — 3 590,33 zł,
b) kobieta — 3 636,98 zł,

2) oficer od stopnia pułkownika do stopnia majora:

- a) mężczyzna — 1 895,51 zł,
b) kobieta — 1 893,90 zł,

3) oficer od stopnia kapitana do stopnia podporucznika:

- a) mężczyzna — 1 863,24 zł,
b) kobieta — 1 861,63 zł.

2. Funkcjonariusz w korpusie chorążych Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie, w wysokości:

- 1) mężczyzna — 1 812,78 zł,
2) kobieta — 1 811,17 zł.

3. Funkcjonariusz w korpusie podoficerów Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości:

- 1) mężczyzna — 1 789,81 zł,
2) kobieta — 1 788,20 zł.

4. Funkcjonariusz w korpusie szeregowych Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości:

- 1) mężczyzna — 1 724,52 zł,
2) kobieta — 1 722,91 zł.”

§ 2. Osobie zwolnionej ze Służby Więziennej w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2003 r., która była funkcjonariuszem w służbie stałej, przysługują równoważniki za 2003 r. w wysokości określonej w niniejszym rozporządzeniu.

§ 3. Stawki równoważników pieniężnych, określonych w § 1, przysługują funkcjonariuszom od dnia 1 kwietnia 2003 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

611**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 1 kwietnia 2003 r.

w sprawie udzielania przez organy Policji, Straży Granicznej, straży miejskich lub organy wojskowe pomocy lub asysty pracownikowi organu podatkowego przy wykonywaniu czynności kontrolnych

Na podstawie art. 286a § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137,

poz. 926, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387.

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres obowiązków organów Policji, Straży Granicznej, straży miejskich i organów wojсковych udzielających pomocy lub asystujących przy wykonywaniu czynności kontrolnych przez pracownika organu podatkowego;
- 2) właściwość miejscową organów, o których mowa w pkt 1, do udzielania pracownikowi organu podatkowego pomocy lub asysty;
- 3) tryb udzielania przez organy, o których mowa w pkt 1, pomocy lub asysty pracownikowi organu podatkowego;
- 4) sposób dokumentowania przebiegu pomocy lub asysty udzielanej pracownikowi organu podatkowego przez organy, o których mowa w pkt 1.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „kontrolującym”, należy przez to rozumieć:

- 1) pracownika organu podatkowego upoważnionego imiennie do przeprowadzenia kontroli podatkowej, o której mowa w art. 283 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa;
- 2) inspektora kontroli skarbowej albo osobę dokonującą czynności kontrolnych, o której mowa w art. 38 ust. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572, z późn. zm.³⁾).

§ 2. Organami udzielającymi pomocy lub asysty są właściwi ze względu na miejsce wykonywania czynności kontrolnych:

- 1) komendant powiatowy (miejski) Policji, a w m.st. Warszawie — komendant rejonowy Policji;
- 2) komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej;
- 3) komendant straży miejskiej;
- 4) komendant terenowej jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej, a w miejscowościach, w których nie ma siedziby terenowej jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej — dowódca (komendant) garnizonu.

§ 3. Organy, o których mowa w § 2, są obowiązane — w ramach posiadanych uprawnień — do udzielenia pomocy lub asysty kontrolującemu przy wykonywaniu czynności kontrolnych, polegającej w szczególności na zapewnieniu:

- 1) dostępu do miejsca, w którym czynności kontrolne mają być wykonywane;
- 2) porządku w miejscu przeprowadzania czynności kontrolnych;
- 3) osobistego bezpieczeństwa kontrolującego oraz innych osób biorących udział w czynnościach kontrolnych;
- 4) użycia środków przymusu bezpośredniego po spełnieniu przesłanek ich zastosowania określonych w przepisach dotyczących użycia środków przymusu bezpośredniego oraz w § 4.

§ 4. 1. Organy udzielające pomocy lub asystujące przy wykonywaniu czynności kontrolnych mogą stosować środki przymusu bezpośredniego jedynie w zakresie niezbędnym do umożliwienia przeprowadzenia czynności kontrolnych, w szczególności w przypadku konieczności odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na kontrolującego oraz inne osoby biorące udział w czynnościach kontrolnych.

2. Zastosowanie środków przymusu bezpośrednio jest dopuszczalne jedynie w sytuacji, gdy inne dostępne środki odpowiadające potrzebom wynikającym z zaistniałej sytuacji okażą się niewystarczające.

§ 5. W przypadku oporu uniemożliwiającego lub utrudniającego wykonywanie czynności kontrolnych organy, o których mowa w § 2, udzielają kontrolującemu pomocy niezwłocznie po otrzymaniu wezwania ustnie, telegraficznie, telefonicznie albo przy użyciu innych środków łączności.

§ 6. 1. Organy, o których mowa w § 2, udzielają kontrolującemu asysty przy wykonywaniu czynności kontrolnych po otrzymaniu, co najmniej 7 dni przed terminem wykonywania tych czynności, pisemnego wezwania do jej udzielenia.

2. W pilnych przypadkach, w szczególności gdy zwłoka grozi udaremnieniem czynności kontrolnych, kontrolujący może wezwać asystę ustnie, telegraficznie, telefonicznie albo przy użyciu innych środków łączności. W takim przypadku kontrolujący jest obowiązany przestać organom, o których mowa w § 2, pisemne potwierdzenie tego wezwania w terminie 3 dni od dnia zakończenia czynności kontrolnych.

§ 7. W przypadkach, o których mowa w § 5 i § 6 ust. 2, kontrolujący, wzywając pomoc lub asystę, jest obowiązany podać następujące dane: imię i nazwisko, stanowisko służbowe, numer legitymacji służbowej lub numer dowodu osobistego oraz nazwę organu wzywającego pomoc lub asystę.

§ 8. Do udzielenia pomocy lub asysty organ, o którym mowa w § 2, wyznacza odpowiednio funkcjonariusza lub żołnierza.

§ 9. Wyznaczony funkcjonariusz lub żołnierz przed udzieleniem pomocy lub asysty wyjaśnia, czy kontrolujący jest uprawniony do przeprowadzenia kontroli; w tym celu może żądać okazania przez kontrolującego:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387 i Nr 216, poz. 1824.

- 1) upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej oraz legitymacji służbowej lub dowodu osobistego, jeżeli kontrolujący nie ma obowiązku posiadania legitymacji;
 - 2) legitymacji służbowej w przypadku wszczynania kontroli podatkowej na podstawie art. 284a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.
- § 10. 1. Z przebiegu czynności, o których mowa w § 3, wyznaczony funkcjonariusz lub żołnierz sporządza notatkę urzędową zawierającą określenie terminu i miejsca przeprowadzonej kontroli, imię i nazwisko kontrolującego, oznaczenie osoby kontrolowanej oraz opis czynności wykonanych w ramach udzielonej pomocy lub asysty, a także imiona i nazwiska oraz stopnie służbowe funkcjonariuszy lub żołnierzy wyznaczonych.
2. Notatkę, o której mowa w ust. 1, wyznaczony funkcjonariusz lub żołnierz przekazuje swojemu bezpośredniemu przełożonemu.
- § 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
- Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
K. Janik

612

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾

z dnia 31 marca 2003 r.

w sprawie postępowania w sprawach odpowiedzialności zawodowej farmaceutów

Na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2003 r. Nr 9, poz. 108) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy wstępne

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — rozumie się przez to ustawę z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich;
- 2) „rzeczniku odpowiedzialności zawodowej” — rozumie się przez to Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej lub okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej lub ich zastępców;
- 3) „sądzie aptekarskim” — rozumie się przez to Naczelny Sąd Aptekarski lub okręgowy sąd aptekarski;
- 4) „sądzie I instancji” — rozumie się przez to okręgowy sąd aptekarski, a także Naczelny Sąd Aptekarski orzekający w I instancji;
- 5) „sądzie II instancji” — rozumie się przez to Naczelny Sąd Aptekarski rozpoznający odwołania od orzeczeń wydanych przez sądy I instancji;
- 6) „farmaceutcie, którego dotyczy postępowanie” — rozumie się przez to farmaceutę, w sprawie którego prowadzone jest postępowanie wyjaśniające;

7) „obwinionym” — rozumie się przez to farmaceutę, przeciwko któremu został skierowany wniosek o ukaranie lub wydane zostało nieprawomocne orzeczenie;

8) „pokrzywdzonym” — rozumie się przez to osobę fizyczną, prawną lub inną jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której dobro zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone działaniem lub zaniechaniem farmaceuty i która wniosła skargę do rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

§ 2. 1. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej i sąd aptekarski obowiązani są badać i uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść farmaceuty, którego dotyczy postępowanie.

2. Członkowie sądów aptekarskich orzekają na podstawie swojego przekonania opartego na swobodnej ocenie całokształtu dowodów zebranych w toku postępowania.

3. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej i sąd aptekarski czuwają, aby w toku postępowania jego uczestnicy nie ponieśli szkody z powodu nieznamośności przepisów prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych informacji i wyjaśnień.

§ 3. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej lub członek sądu aptekarskiego nie może pełnić swojej funkcji w okresie, w którym toczy się przeciwko niemu postępowanie karne lub postępowanie w sprawach odpowiedzialności zawodowej.

§ 4. 1. Rozprawa przed sądem aptekarskim jest jawna.

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833).